

ZBORI

REVIJA · NOVE
ZBOROVSKÉ · GLASBE
UREJUJE
ZORKO PRELOVEC

1931

LETNIK VII · ŠTEV · 1

MESTNA HRANILNICA LJUBLJANSKA

LJUBLJANA, Prešernova ulica št. 3

je največja regulativna hranilnica v Jugoslaviji.

Ima vlog nad Din 430.000.000.—

Telefon št. 2016 in 2016.

Poštni čekovni račun št. 10.533.

Telefon št. 2016 in 2016.

Za vse vloge jamči ljubljanska mestna občina z vsem svojim premoženjem in davčno močjo.

Vloge se sprejemajo na knjižice in na tekoči račun. Naložbe proti odpovedi se obrestujejo po dogovoru kar najbolj ugodno.

Posojila se dovoljujejo na posestva, menice in vrednostne papirje čim najceneje.

Za male trgovce in obrtnike obstoji pri hranilnici kreditno društvo, za pupilne naložbe pa sodni depozitni oddelek.

Za varčevanje mladine izdaja domače hranilnike, za pošiljanje denarja po pošti pa svoje položnice.

Uradne ure za stranke so od 8. do 12^{1/2}.

„ZBORI“

PEVSKO DRUŠTVO
„LJUBLJANSKI ZVON“ V LJUBLJANI

revija nove zborovske glasbe. Izhaja šesto leto. Letniki 1926, 1927, 1928, 1929 in 1930 se dobe vezani po Din 80.—, nevezani po Din 50.—. Naročnina za Jugoslavijo v letu 1931 Din 50.—. Partiture vseh v „ZBORIH“ priobčenih skladb so pri upravi lista naprodaj po 1 dinar za 2 strani.

„ZBORI“

PJEVAČKO DRUŠTVO
„LJUBLJANSKI ZVON“ u LJUBLJANI

revija nove horske glasbe. Izlazi šestu godinu. Godišnjaci 1926, 1927, 1928, 1929 i 1930 dobe se vezeni po Din 80.— nevezeni po Din 50.—. Pret-plata za Jugoslaviju za godinu 1931 Din 50.—. Partiture sviju u „ZBOROVIMA“ priopćenih kom-pozicija su u prodaji kod uprave lista uz cijenu Din 1.— za 2 stranici.

GLASBENO KNJIŽEVNA PRILOGA

Izhaja vsak drugi mesec

Urejuje Zorko Prelovec, upravlja Joško Jamnik, izdaja in zalaga pevsko društvo «Ljubljanski Zvon», tiska Delniška tiskarna, d. d. v Ljubljani (predstavnik Miroslav Ambrožič), vsi v Ljubljani / Naročnina na «Zbore»: za kraljevino Jugoslavijo 50 Din, za Italijo 25 lir, za Češkoslovaško 30 Kč, za Ameriko poldrugi dolar / Ponatis člankov dovoljen le z navedbo vira

Vladimir Pfeifer (Ljubljana):

SLAVA DELU

(Dr. Josipu Čerinu za štirideseti dirigentski jubilej.)

«Nemo propheta in patria» — nihče ni prerok v domovini ali le redki so možje, ki jim daje domovina še za njihovega življenja dolžno hvalo in priznanje. Kolikokrat se je in se še bo uresničila ta prislovica v našem narodu, kolikokrat in koliko mož bo priznala domovina šele takrat v svojih delih in njihovem ustvarjanju, ko jih bo že poprej ocenila tujina. Enaka usoda je doletela našega jubilanta dr. Josipa Čerina, odličnega glasbenika, višjega kapelnika vojne muzike... domačina. Šele v predvečer njegovega jubileja tako rekoč se je prevrgel poliv kritične golide nepoklicanih in nevoščljivih na njegovo skromno, a smotreno delo. Bila je izrezana iz okvira slika njegova, da ne bi motila pozornih oči nekaterih, — zakaj — samo zato, ker je naš človek in zaslužen, čeprav redkokdaj priznan za svoje delo z onimi pisanimi superlativi, ki bi jih po vsej pravici zaslužil, ki pa so prihranjeni drugim.

Štirideset let je preteklo koncem minulega leta, odkar je stopil prvič za dirigentski pult v Inostu kot pevovodja pevskega društva «Liederkrantz Schwaz», štirideset let je minulo, odkar, zvest svojim glasbenim idealom in hotenjem, z nezmanjšano voljo in iniciativo vrši dolžnost kapelnika, ne meneč se za besede, ki naj bi zmanjšale pomen njegovega dela, sledeč svoji notranji zavesti, idealom in lastnemu ponosu.

Rojen je bil spoštovani jubilar leta 1867. v Komendi pri Kamniku. Kot gimnazijec in alojzijevisčnik v Ljubljani se je učil klavirja, orgljanja in petja pri Antonu Foersterju, v filharmonični šoli pa vijoline. Od pete šole dalje je bil v Alojzijevisču organist, od šeste pa je sodeloval kot goslač v Filharmoničnem orkestru. Po maturi je

šel na Dunaj in se sprva pečal s pravnimi študijami, pozneje se je pa popolnoma posvetil glasbi. Pod vodstvom profesorjev Brucknerja, Fuchsa, Schalka, Doera in Prosnitzta je z odliko dovršil leta 1896. konservatorij; na univerzi pa so mu bili učitelji muzikologi dr. Adler, Rietsch, Dietz in Wallaschek. Kmalu po dovršenih študijah je bil nastavljen kot organist pri dvorni cerkvi sv. Avguština na Dunaju, pozneje je bil tudi kapelnik pri Ljudski operi in pri cerkvi sv. Mihaela. Leta 1896. je bil koncertni vodja in glasbeni učitelj na ljubljanski Glasbeni Matici. Tekom dveh let je dirigiral več koncertov, med drugimi je že leta 1897./1898. izvajal Mozartov «Requiem» in Bachov «Matejev pasijon». Zadnja skladba je bila tedaj prvič med Slovenci izvajana. Dal je tudi Beethovnovi «Eroiko»

in ouverturo «Posvetitev hiše», Schubertovo simfonijo v C, dalje skladbe Glinke, Smetane, Dvořaka, Bendla, Mendelssohna, Saint-Saënsa, Parme in drugih na program.

Leta 1905. je prevzel službo kapelnika vojaške godbe 6. pešpolka na Dunaju, pozneje v Budimpešti. Od leta 1908. do leta 1916. je bil vojaški kapelnik v Pragi. Njegov orkester je zelo slovel in zlasti v Marijanskih Laznih, kjer je često prirejal koncerte pred najodličnejšo mednarodno družbo in želj triumfe. Po prevratu je prišel doktor Čerin v Ljubljano, kjer je bil nekaj mesecev kapelnik opere, potem pa je sam iz svojih lastnih sredstev zbral in ustanovil našo vojno muziko.

S to je prirejal koncerte. Štiri in dvajset simfoničnih koncertov nam je nudil po vojni s svojo muziko in tako ni le vcepil v nas razumevanja za simfonično glasbo, imel je celó ta uspeh, da jo je pri nas napravil skoro za popularno. Na Čerinovih

koncertih smo slišali največja dela domače in svetovne simfonike in tu tiči baš vzrok, da so ga jeli nekateri v svojem nacionalnem šovinizmu na umetnostnem polju sovražiti, češ, da nam vsiljuje neprestano tuje blago.

To je samo medel pregled njegovega življenja in neumornega dela na glasbenem polju v zunanje; če pa bi hoteli končno pregledati vse njegovo delo v teku teh štiridesetih let, odkar je dirigent, še

posebej ono delo, ki ga je izvršil od preobrata sem in ga nemiren vrši dalje, snujoč novih načrtov, šele tedaj bi znali pravilno oceniti spoštovanega jubilanta in njegovo delo. Zato bo pa zgodovina kot nepristranska činiteljica ovrednotila jubilatovo delo in mu oddelila nezmanjšano priznanje, ki mu ga naše uredništvo s to posvetitvijo s ponosom daje, želeč mu še mnogo let stvariteljske sile in lepših zadovoljnejših dni!

Naši skladatelji

1899
Mihael Rožanc je bil rojen dne 25. oktobra leta 1885. v Trstu. Ljudsko šolo je posečal istotam (Ciril-Metodovo šolo pri Sv. Jakobu), pel je od 4. razreda dalje pod Fr. Rakušem, avtorjem znane knjige «Slovensko petje v polpreteklih dobah». Po smrti svojega očeta so se Rožančevi preselili v Novo mesto, kjer je Mihael obiskoval gimnazijo, sodeloval v dijaškem zboru in pri Dolenjskem pevskem društvu pod Ignacijem Hladnikom, študiral igre na vijolino v podružnici Glasbene Matice v Novem mestu pod učitelji Poulo in Spačkom. Mecen, pokojni dr. Edvard Volčič, mu je omogočil brezplačen pouk. Po končanem 4. razredu gimnazije je Rožanc šel na ljubljansko učiteljsko, nadaljeval glasbene študije v Glasbeni Matici pri Vedralu, Praprotnikovi in Hubadu. Po maturi je vstopil v službo k železnici. Dolgo je služboval v Trstu, kjer se je živahno uveljavljal v društvih in privatnih glasbenih krogih. Po prevratu je bil v Ljubljani član Orkestralnega društva Glasbene Matice (vijola). Od dijaških let pa do danes se je v svojem prostem času — danes je postajenačelnik v Trbovljah — poglobljal svoje glasbeno znanje. Njegove tiskane skladbe: Roža, V mlinu, Kaj bi te vprašal? (Novi Akordi), Mak žari (Lj. Zvon), moški zbori. Ah, ni li zemljiča krasna? (Novi Akordi), Da sem jaz ptičica (Zbori), mešana zbor. Moje sanje (R. Drischel), Lokrum (Tošović, Dubrovnik), Halo Radio Ljubljana (samozaložba) za klavir, Giga (Novi Akordi), Gavota in muzeta (Nova Muzika) za gosli in klavir, Intermezzo (za glas in klavir), Karneval (za salonski orkester). V rokopisu ima mešan zbor «Polonica», Magnificat (za sopran solo, orkester in orgle), skladbe za gosli in klavir, godalni orkester itd. S svojo pesmico «Da sem jaz ptičica» stopa Rožanc v krog «Zborovih» sotrudnikov in iskreno ga v naši, danes že precej številni družini skladateljev pozdravljamo!

Dopisi

NAŠA HVALEŽNOST.

Pod tem naslovom je priobčil dnevnik «Jutro» članek dr. B. Škerlja, v katerem dela hude očitke nehvaležnosti onim, ki se niso udeležili koncereta Maudrovega tria v ljubljanski Kazini. Bil sem na tem koncertu in moram reči, da ni nutil ta trio nič posebnega in nikakor ne toliko zanimivega, da bi moral nastopiti s samostojnim koncertom. Povsem zadostovalo bi, ako bi nastopil ob primerni priliki z dvema ali tremi točkami. Sploh je bilo pa mnenje velikega dela poslušalcev, da spada tak nastop vse bolj v varieté in ne v koncertno dvorano.

Očitek ljubljanskemu nehvaležnemu občinstvu v tem primeru ne drži preveč, pač pa zasluži naše «purgarstvo» v obče grajo zaradi svoje indolence do naših glasbenih kulturnih prireditev. Ponedeljkov koncert pevskega zboru naših učiteljev(ic) je bil — osobito v sprednjih vrstah —

zelo slabo obiskan in tudi med ostalimi obiskovalci sem opazil skoraj le tovariše in tovarišice nastopajočih.

Ali pa zadnji nastop — decembra 1930. — pevskega zboru Glasbene Matice, ki je izvajal grandiozno Berliozovo delo «Faustovo pogubljenje». Vtis, ki ga je moralo napraviti na poslušalce, ostane še dolgo v naših dušah in ponosni smo, da imamo v naši ljubljani korpus, ki se loti tako velikega dela, ki ga ravno radi njegovih težkoč druga večja in muzikalneje višje stoječa mesta ne spravljajo na koncertni oder. Le Dunaj, Berlin in drugi večji glasbeni centri se ga lotevajo z večjimi ali manjšimi uspehi. Pri nas je bil uspeh najpopolnejši, kar moremo pripisovati umetniškemu čuvstvanju in poglobitvi zborovodje, ravnatelja Mirka Poliča, ter odličnim kvalitetafem pevskega zboru Glasbene Matice in združenega orkestra.

Obisk koncerta je bil res zelo številen, skoro bi rekel sijajen, tako da deficit ni bil preveč občuten. Članek dr. Škerlja me pa sili, da pogledamo enkrat za kulise in in pojasnimo širši publiki, kdo obiskuje naše prireditve, t. j. kdo ima zadosti kulturnega smisla in — kdo ga nima?! Žalostno, toda resnično je, da je moral stopiti v akcijo ves aparat Glasbene Matice — tako pisarne, kakor tudi pevski zbor —, da se je dvorana napolnila! Še dva dni pred koncertom je bila situacija brezupna, vstopnic prav malo prodanih, posebno kar se tiče sprednjih vrst. Moral se je sestati še isto popoldne odbor in sklepati o ukrepih, katerih posledica naj bi bila polna dvorana, neizogiben deficit pa zmanjšan na minimum! In odbornice ter odborniki so pisali na razne ljubljanske osebnosti, urade in tvrdke pisma, v katerih jih opozarjajo na koncert, proseč jih, da ga posetijo in opozorijo nanj tudi svoje uslužbence. Večje število odbornikov pa se je odločilo, da osebno povabijo nekatere ljubljanske «veljake».

Vprašam: Ali je to v «kulturni» Ljubljani, ki se tako rada imenuje kulturno središče bivše Slovenije, potrebno?! Ali je za tako grandiozno delo, kot je Berliozovo «Faustovo pogubljenje», res potrebna tako zelo velika, skoro da cirkuška reklama? Ali ne zasluži pevski zbor Glasbene Matice, ki je ponesel ime Slovencev med širni kulturni svet, vidnega priznanja vsaj s tem, da posečamo njegove prireditve, ki naj bodo v vsakem primeru razprodane? (Isto velja seveda tudi za glasbene prireditve drugih ljubljanskih društev.) Ali je res zamrl v povojni Ljubljani vsak idealizem, vse navdušenje za lepo stvar, za petje in glasbo? Ali so tem ljudem res bolj pri srcu razni cirkusi, čarodeji in zamorci?!

Hočem pa biti pravičen! Resne koncertne prireditve posečajo večinoma pač srednji sloji, ki onih 15 dinarjev za sedež morda težko utrpijo. So to naši srednji in nižji državni in privatni nameščenci, učitelji, obrtniki. Kje pa so one rodbine, katerih poglavarji zaslužijo mesečno po 5000 do do 15.000 dinarjev? Kje so naši veletrgovci in industrijci, pa bančni ravnatelji in drugi «direktorji»?! Ali jih je zares mamon tako omamil, da mislijo samo na dobiček svojih podjetij, na kupone obligacij in na svoj, večinoma v inozemstvu naložen denar?! In oni predstojniki in šefi naših številnih državnih uradov, ali se ne spominjajo, da so v rajnki Avstriji posečali njihovi predniki — Nemci! — vse prireditve Glasbene Matice in zasedali sedeže v prvih vrstah? Kje je naš ofiirski kor, ki je dal pod Avstrijo takim prireditvam s svojimi slavnostnimi uniformami izreden blesk? In kar je najžalostnejše, kje je naša mladina, naš up?

Naj mi ne pride kdo s tem, da je v Ljubljani preveč prireditev in da je bila prireditev Glasbene Matice v decembru,

času Miklavža in Božička. Zakaj pa so polna vsa kina, zakaj je imel cirkus Kludsky samo pri nedeljski predstavi nad 5000 obiskovalcev in to pri vstopnini 25 do 80 dinarjev!!! Krogi, ki sem jih zgoraj navedel, naših prireditvev sploh ne posečajo! Kako naj se jih udeležuje mladina, ko nas naša najvišja kulturna institucija, naša univerza, skoraj popolnoma briskira in razen dveh do treh univerzitetnih profesorjev blesti s svojo odsotnostjo? Pa veletrgovci vendar niso že tako obubožali, da ne bi zmogli onih borih par dinarjev za vstopnino? Isto velja za vse zgoraj navedene brezbrizne stanove, cvet naše inteligence, ki so zastopani kvečjemu po dveh ali treh častnih izjemah.

Ako se jih interpelira, zakaj se nam odtegujejo, navajajo kot vzrok prezaposlenost ali pa, da niso dovolj muzikalčni. Najslabši vzrok je pač slednji, saj slovim Slovenci kot izredno muzikalčen narod in naše narodne pesmi so naš najlepši karakteristikon. Pa četudi bi bilo temu tako, ali ne morete potem podpreti naših idealnih kulturnih delavcev s tem, da vsaj kupite vstopnico in jo podarite svojemu, za stvar zanimajočemu se, slabo plačanemu uslužbencu? To velja zlasti za nekatere naše veletvrčke, ki živijo od naših žuljev, pa jih ni med nas, pač pa kaj rade podpirajo nemška društva, celó v — inozemstvu.

Naj se mi ne zamerijo te odkritosrčne besede, napisane v svetem ogorčenju, saj je za Ljubljano kot kulturni center škandal, da se tako malo briga za kulturne prireditve. Letos smo imeli do zdaj le tri dobro obiskane koncerte! Koncert vokalnega kvarteta Glasbene Matice, novinarski koncert in zadnji koncert Glasbene Matice. Pri prvem se je Ljubljana — seveda po precejšnji reklami — oddolžila pevcu Završanu, pri drugem pa so «privlekli» novinarji razne osebnosti, ki jim je bilo na tem, da se bliščijo njihova imena na preženčni listi; nič manj pa ni vlek el ples, zakaj pri malenkostni vstopnini ste bili na koncertu in še plesali ste pozno v noč. Uverjen sem, da uspeh nikakor ne bi bil tak, ako bi bil samo — koncert. Tretji koncert in interpelacija doktorja B. Škerlja sta povod tem rekriminacijam.

Kako bi tudi ne bil? Predbacivalo se nam je od gotove strani, da pojemo večinoma narodne pesmi (ubogo «Miško») in da so zaradi tega naši koncerti prazni. Zahtevali so od nas, da dajemo svetovna dela. In ko jim ustrežemo, je pozabljeno vse! Pozabljen neizmerni trud pevskega zbora, ki žrtvuje ves svoj prosti čas, da poseča pevske vaje, ki trajajo od 20. do 22. ure, zadnje dneve pred koncertom pa še dalje. Vračajoč se od vaj pa srečavamo naše «cvičkarje» vseh stanov, prihajajoč iz raznih «birtij», zabavljajočih na dolgočasnost Ljubljane.

Vi, denarni mogotci, imate v rokah odločitev: Zadnji čas je, da si izprašate svojo vest in da si prerodite svojo dušo in srca! Potem ne bo treba takih akcij kot je bila pri zadnjem koncertu. Naša bela Ljubljana bo zopet kulturno žarišče Slovenije, prednjačila bo z lepim vzgledom našemu podeželju v slavo našega slovenskega in jugoslovanskega imena.

Yees.

Op. u.r.: Bridke, a resnične so besede našega dopisnika Yeesa, ki že dolgo vrsto let sodeluje v najodličnejšem našem zboru. Spadale bi bolj v naše dnevnik, da bi jih brali tisti, ki se jih tiče. V «Zborih» jih bodo brali, žal, le nedolžni, ki za našo pevsko umetnost žrtvujejo ves svoj prosti čas!

Iz naših organizacij in društev

Pokroviteljstvo Nj. Vel. kralja nad v J.P.S. včlanjenimi pevskega društva. Uprava J.P.S. obvešča vsa v njej včlanjena pevska društva, da po pokroviteljstvu Nj. Vel. kralja nad J.P.S. uživajo tudi ona pokroviteljstvo Nj. Vel. kralja. Na vsih sporedih lahko zato naznanijo:

Pod pokroviteljstvom Njeg. Veličanstva

ALEKSANDRA I.

kralja Jugoslavije

Južnoslovenski Pevački Savez
in savezno društvo

n. pr. «Zvon», Trbovlje, priredi itd.

Za častnega člana J.P.S. je bil imenovan povodom petindvajsetletnice svojega umetniškega delovanja dirigent

zagrebške opere in pevovodja zagrebškega «Lisinskega», Milan Sachs.

Pevskim društvom! Vprašanje avtorskega prava! Dogovor J.P.S. z «Udruženjem Južnoslovenskih Muzičkih autora» (UJMA) v Zagrebu: 1.) Podeželska pevska društva (seljačka pevačka društva) plačajo pavšalno (brez ozira na druge odredbe) 25 dinarjev od koncerta. 2.) Vsa ostala pevska društva morajo za svoje prireditve (koncerte ali zabave, kjer se poje in kjer igra godba) plačati od vsake prodane vstopnice 50 para za UJMA. Na vstopnicah mora biti odtisnjena štampiljka «50 para plačano za UJMA». Ta davek plača publika. 3.) Društva morajo plačati za praizvedbo (prvo izvajanje vobče) procenote po gotovi tabeli. Honorar prejme preko UJMA skladatelj, ki ga lahko obdrži zase, lahko pa tudi vrne društvu. 4.) Vsako društvo mora za prvo izvajanje katerekoli skladbe plačati honorar skladatelju (preko UJMA) po gotovi tabeli. — Uprava J.P.S. je sprejela za svoja društva 1. in 2. točko. O sprejetju drugih dveh točk se bo razpravljalo na bodočem kongresu. Razume se, da se te datjave tičejo skladb skladateljev, ki so včlanjeni v organizaciji UJMA. — Strah pred avtorskim zakonom je dvignil mnogo prahu, zabavljanj in očitanj. Vendar stvar ni tako huda, kakor je videti. Splošni davek, državni, banovinski in mestni res težko ograža vse koncertne prireditve, ki so po navadi deficitne. Akcija Autorcentrale v Zagrebu, ki zastopa UJMA, je v teku, da bodo vse koncertne prireditve oproščene državnega davka. Kako energično se je zavzel za isto zadevo J.P.S., naj bo razvidno iz njegove peticije na ministrskega predsednika Živkovića, ki jo namenoma doslovno v današnjih «Zborih» ponatiskujemo. Glede banoviskega davka pa vsa društva opozarjamo izrecno, da so vsa društva Dravske banovine, včlanjena v J.P.S., tega davka po odloku kraljeve banske uprave z dne 22. septembra 1930. št. 11015/1, prosta. — Upravičenost avtorskega zakona moramo pa brezpogojno priznati in v primeru, da na odločilnem mestu prej omejenje intervencije uspejo, pač ne bo težko odšteti za koncerte od poslušalca po 50 par v dobro onim (oziroma njihovim pravnim naslednikom), ki nam glasbena dela ustvarjajo. Za društva na deželi pa davek 25 dinarjev od koncerta res ni velik. Zakon je zakon, upoštevati ga moramo. Posledice neuvaževanja so neizbežne, zato vsako svojo prireditve naznanite zastopniku Autorcentrale (UJMA) Cirilu Tavčarju, Grajska planota 1, v Ljubljani. Natančnejše podatke dobijo zastopniki društev na skupščini Hubadove župe J.P.S. dne 8. marca 1931.

Grandiozna koncerta Glasbene Matice v Ljubljani in Zagrebu. Ljubljanska Glasbena Matica nam je pod vodstvom opernega ravnatelja Poliča in s sodelovanjem solistov Zlate Gjungenac - Gavella, Gostiča, Primožiča in Petrovčiča napravila v torek 9. decembra minulega leta pravo presenečenje z izvajanjem Berliozovega «Faustovega pogubljenja». Izvajanje tega monumentalnega dela francoskega romantika je zahtevalo ogromen pevski in godbeni korpus, saj je pevski zbor štel 120 pevk in pevcev, orkester, pomnožen s člani Orkestralnega društva Glasbene Matice, nad 70 izvajajočih. Če pomislimo, da je izvajanje z malenkostnimi presledki trajalo skoro tri ure, potem nam ne bo težko misliti, koliko truda in enerzije je terjalo delo od izvajalcev, ki so vsi, od prvega do zadnjega, doprinesli svoj veliki delež k ustvaritvi take popolnosti. — V sredo, na predvečer kraljevega rojstnega dne, pa je gostovala Glasbena Matica z izvajanjem istega dela v Zagrebu, kjer je nastopila v Narodnem gledališču in tudi tu dosegla popolen uspeh. Vsi zagrebški listi priznavajo, da je izvedba Berliozovega dela priborila Matici veliko čast in ime in tudi vsem izvajalcem in dirigentu.

Koncerti pevskega zbora UJU. Vsekdar je nastop pevskega zbora učiteljstva UJU v Ljubljani umetniški dogodek svoje vrste in v tem nas je ponovno utrdil zbor s svojim nastopom 5. januarja t.l. v Unionski dvorani, ki je bila zelo številno obiskana. Skrbno in umetniško večje izbran program je vseboval 27 točk, deloma mešanih, deloma ženskih zborov s spremljevanjem klavirja in par samospevov, ki jih je pela solistka Mezetova. Posebna novost za koncertno publiko so bile to pot tri duhovne pesmi Adamiča («Jutrjanja pesem», «Kadar pride poslednji čas» in «Češčena si, Marija») po be-

sedilu starejših datumov, pisane v madrigalnem slogu. Zelo ljubki so bili Adamičevi ženski zbori s klavirjem kakor tudi pet otroških pesmi za glas in klavir. Svojevrsne skladbe najmodernejšega sloga, ki stavijo na izvajalca posebne zahteve in teškoce, je bila Škerjančeva skladba «Iskre» in Osterčevi «Konja jezdi aga» ter «Pesem o suhi muhi», s katerimi skladbami je zbor pod vodstvom dirigenta Srečka Kumarja dokazal izredne pevске sposobnosti. Ugajale so zelo Kogojve «Brezja», «Zvončki» in «Mladinska» za ženski zbor s klavirjem (spremljal skladatelj sam), zelo melodične skladbe s pravitnim zaključkom. Lajovčevi skladbi «Bolesi kovač» in «Spomladni spev» spadata med najboljše slovenske zborovske skladbe in sta zapustila v poslušalcih mogočen dojem. Na visku sta bili tudi Foersterjeva «Z glasnim šumom s kora» in Hubadov «Potrkan ples». — 7. decembra minulega leta je priredil zbor koncert v Trbovljah, 8. decembra pa v Brežicah in je vsepovsod žel obilno priznanje. Te dni odhaja zbor UJU na koncertno turnejo v Romunijo in bo pel tudi v naši prestolnici. Zelimo mu kar največ uspehov, mnogo zadovoljstva in srečen s slavo ovencan povratek!

Prosvetno-glasbeni večer «Sloga». Na tretjem prosvetno-glasbenem večeru narodnega železničarskega glasbenega društva «Sloga» je nastopila s samostojnim programom pianistka Jadviga Poženelova, ki je znana ljubljanski publiki iz več nastopov v Filharmonični dvorani. Za program si je izbraja in izvajala Bachov «Locato in fuga v d-molu» v priredbi Bussonija, Beethovnovo «Sonato v cis-molu» in Schumannove «Simfonične etude». Z zanimivim načinom interpretacije skladb je dokazala glasbeno naobrazbo in nadarjenost. Da bi mnogostevnina publika laze umela prednašati skladbe, je pianistka pred vsakokratnim izvajanjem na kratko obrazložila posamezno skladbo. Uspeh je bil prav lep in publika je mlado pianistko nagradila z aplavzom in šopkom cvetic, ki si jih je prav zaslužila. «Sloga» pa je s tem večerom ponovno dokazala, da vrši brez hrupa in posebne reklame smotreno in castno svojo kulturno-glasbeno misijo. — V. P.

Koncert sestrá Mihajlović. Filharmonična družba in njen predsednik, skladatelj Lajovic, sta povabila meseca decembra minulega leta v Ljubljano nadarjeni srbski umetnici Marijo in Olgo Mihajlovićevo in jima omogočila koncert pred ljubljansko koncertno publiko. Nastopili sta Marija (violinistka) in Olga (pianistka), z jako izbranim programom ter dosegli popolen uspeh. Marija je že znana umetnica, ki se je uveljavila na koncertnih odrih na Dunaju, v Pragi, Beogradu in drugod, dočim je Olga to pot prvič nastopila pred širšo publiko. Prva se odlikuje po solidni tehniki, izrazitosti prednašanja in mirni igri, Olga pa je temperamentna pianistka, od katere lahko upravičeno pričakujemo še višjega podviga. S tem nastopom sta si tudi pred našo koncertno publiko pridobili toplih simpatij in utrlj pot, tako da bomo njun vsakokratni nastop iskreno pozdravili z zaupanjem v resnični umetniški užitek nastopajočih. V. P.

Občni zbor pevskega društva «Moste». V soboto 24. januarja t.l. ob 8. uri zvečer se je vršil v prostorih Erbežnika starejšega v Mostah pri Ljubljani trideseti redni občni zbor pevskega zbora «Moste», ki stopa v trideseto jubilejno leto svojega glasbenega delovanja. Številno obiskani zbor je pozdravil društveni predsednik Pavčič, ki se je v svojem govoru spominjal umrlih podpornikov, delovanja društva v minulem poslovnem letu in prečital čestitko Hubadove pevske župe za jubilejni občni zbor. Tajniško in blagajniško poročilo pričata, da je bilo društvo delavno, imelo več nastopov (kot sodelujoči) in je bilo zastopano pri vseh nacionalnih prireditvah minule poslovne dobe. Omembe vredno je bilo poročilo statističarja. Zbor je imel 75 rednih pevskih vaj, ki so bile vse dobro obiskane in je zbor pod novim pevovodjem, učiteljem Vinkom Rupnikom, zaznamoval precejšen podvig. Pri volitvah je bil izvoljen sledeči odbor: za predsednika (že tretje leto) Pavle Pavčič, za podpredsednika Jože Rems, za tajnika St. Erbežnik, blagajnik Jože Kelbel, dalje Ivan Urbanec, Ignac Cunder, Ludvik Jezeršek, Franc Bricelj in Stane Gostič. Pregledovalca računov sta častni predsednik Franc Zupan in Vinko Ravbar. Med slučajnostmi je govoril obširneje o smernicah za bodoče delo pevovodja Rupnik, kot gost pa je

spregovoril o kulturni in nacionalni nalogi pevskih zborov v predmestjih in na deželi Vladimir Pfeifer, dopisnik «Zborov». Zbor se marljivo pripravlja za nastop na koncertu Hubadove pevske župe v «Unionu», obenem pa tudi za čim dostojnejšo proslavo svoje tridesetletnice.

Pevsko in godbeno društvo v Guštanju je proslavilo desetletnico svojega obstoja. Delo in vztrajnost društva v obmejnem kraju je gotovo velikega pomena. Prirejalo je po vseh krajih Mežiške doline koncerte s svojim pevskim zborom ter orkestrom, leta 1929. celó s P. H. Sattnerjevo «Jeftejevo prisego». Naravnost z občudovanja vredno pridnostjo pa je organiziralo leta 1928. skupen nastop raznih pevskih društev Mežiške in Dravske doline. Poleg tega je društvo vedno rado sodelovalo na vseh narodnih proslavah. Zasluge za to delo imata v prvi vrsti šolski nadzornik Peter Močnik, ki vztrajno vodi zbor in orkester že deset let; najvztrajnejša pomoč pa mu je šolski upravitelj Janko Gačnik, ki je že deset let društveni tajnik. Čestitkam k 10letnici vztrajnega dela Pevskega in glasbenega društva v Guštanju in njegovim delavcem se iz srca pridružujejo tudi «Zbori»!

Hrvatsko pjevačko društvo «Lisinski» v Zagrebu je praznovalo dvajsetletnico svojega obstoja s prvovrstnim koncertom dne 5. februarja t.l. v Narodnem kazalištu. Izvajalo je pod vodstvom svojega dirigenta Milana Sacksa H. Berliozova «Grande Messe des morts», op. 5. Sodelovala je Zagrebška Filharmonija, zbor pa sta tvorila «Lisinski» in njegovo pobratim varždinski «Tomislav». Hubadovo župo J. P. S. je na proslavi zastopal njen tajnik J. Gerčar, Glasbeno Matico predsednik Vl. Ravnikar in ravnatelj konservatorija H. Hubad. Vzornemu pevskemu udruženju tudi «Zbori» najprisanjeje čestitajo k 20letnici naprednega dela v prosep jugoslovanske zborovske glasbe!

Muzičko društvo «Stanković» v Beogradu je proslavilo rojstni dan Nj. Vel. kralja Aleksandra I. s koncertom jugoslovanske glasbe. Na sporedu so bile skladbe A. Dobronića, dr. V. Žganca, dr. M. Milojevića, P. Stojanovića, M. Logarja, M. Vukdragovića, St. Hristića, M. Tajčevića, St. Biničkega. Dirigent «Stankovića» je skladatelj M. Vukdragović.

Novosti

Vasilj Mirk: Deset pesmi za glas in klavir. Založba mariborske Glasbene Matice. Pisal H. O. Vogrič. Cena 40 Din. Mirka poznajo naši naročniki po številnih v «Zborih» priobčenih zborovskih skladbah, ki jih zbori radi pojo. Sedaj pa podarja skromni, silno pridni avtor našim solistom in solistinjam zbirko svojih samospsevov, deloma v ponatisu iz «Novih Akordov», deloma popolnoma novih, menda tudi še neizvajanih. Mirk ima svojo posebno noto; te skladbe so večinoma otožnega značaja, melodične, odlikuje jih ne težka, samostojna, harmonično zanimiva, povsem samosvoja, včasih zelo pestra klavirska spremljava. Skladbe so v vsakem oziru hvalevredne, ž njimi so dobili solisti in solistinje, ki ne računajo le na zunanji učinek svojega petja hvaležen, resen in obenem globok glasbeni material. Tekst skladb je prevedel v srbohrvaščino prof. Josip Ribarič, zunanja oprema izdaje je lična, pisava skladatelja H. O. Vogriča čitljiva in zato z mirnim srcem lahko zbirko iskreno priporočamo v nakup vsem prijateljem petja in glasbe sploh.

Mati. Tri lirsko-dramatske slike s petjem in plesom. Spesnila Ljudmila Poljančeva, uglasbil Vasilj Mirk. (Mati pri zibelki, Mati in bolno dete, Mati in otroci pri igri.) Glasbeni del rokapis za uprizoritve. Vsem šolskim pa tudi drugim odrom priporočljive sličice z izvrstno Mirkovo glasbo.

Dugan Franjo, ml.: Četiri Medjimurske za glas i klavir. Zagreb 1931. Založba? Fotografija L. Fuchs, Beograd, Žorž Klemanova 25. Cena? — Dugana star. vredni naslednik, sin Dugan ml., je priredil štiri medjimurske narodne pesmi za glas in klavir. Preprostim, pa značilnim melodijam je podložil samosvoj, tudi značilen, modernim smotrom — k preprostosti se vračajoč — klavirski part. Hvalevredna pridobitev za naše soliste in solistinje.

Dr. Antun Goglia: Komorna muzika u Zagrebu. Dragocen, skrbno sestavljen spis o zgodovini komorne glasbe v Zagrebu, ki je, ponatisnjen iz Sv. Cecilije, izšel v posebni brošuri.

Vsem glasbenikom toplo priporočamo v študij dr. St. V u r n i k o v o študijo o stilu slovenske glasbe, ki je izhajala v «Domu in Svetu».

Danilo Bučar: Kupleti. 1.) Tač'ga osla pa še ne! 2.) Kaj toliko mi klepetaš. 3.) In že zbežim. 4.) Oče. Samozaložba. Tisk Jugoslovanske tiskarne v Ljubljani. Podobnih vedrih stvari za nastope na zabavnih večerih nam manjka, zato bodo pa Bucarjevi, opetovano na radio peti kupleti dobrodošli povsod. Naprodaj so v vseh knjigarnah.

P. Hugolin Sattner: Kvišku srca! Slovenska maša za četverglasni mešani zbor in orgle. Založila Jugoslovanska knjigarna v Ljubljani. 1930. Litografija Cemažar in drug. Cena partituri 24 Din, glasovom po 5 Din. Castitljivi nestor slovenskih skladateljev še ko se mu bliža 80. leto njegovega rojstva ni senilen. Nasprotno: z mladeniško svežostjo podarja našim cerkvenim zborom skladbe, ki jih radi in z veseljem pojo. Zakaj? Ker so blagglasna. Kot pevovodja Sattner dobro vé, kaj v zboru dobro zveni, zato se ogiba vseh harmoničnih novosti, in ne ljubi dražljivih alteracij, skratka: on poje po svoje, ustreže zborom in tistim, ki jin poslušajo. Tudi maša «Kvišku srca!» ne more zatajiti načel svojega stvaritelja, zato bo kolickaj ambicioznim cerkvenim zborom naštudirati in jo peti v naslodo.

Litanije presvetega Srca Jezusovega. Zložil Vinko V o d o p i v e c za mešani zbor. Izdala Katoliška knjigarna v Gorici. Cena partituri 2 liri.

Litanije presvetega Srca Jezusovega. Za predpevajoči moški zbor ali srednji glas sam in odpevajoči ljudski zbor zložil Al. M a v. Cena partituri 4 Din. Priporočamo!

Misijonska. Ljudski napev, priredil Stanko Premrl. Za ljudsko enoglasno petje z orglami. Založila Jugoslovanska knjigarna. 1931. Za ljudsko petje na misijonih posrečeno prerejena pesem. Cena partituri Din 1:50.

P. H. Sattner: Postne pesmi za mešan zbor in orgle. Založila Jugoslovanska knjigarna. Cena 20 Din. Za Železnikom je še p. Hugolin Sattner podaril cerkvenim zborom nove postne pesmi. O zbirki velja prav tista sodba, ki smo jo napisali o skladateljevi masi «Kvišku srca!». Priporočamo jo vsem cerkvenim zborom prav iskreno. Posebej pa moramo pohvaliti tisk Jugoslovanske tiskarne.

Stanko Premrl: 65 orgelskih iger v različnih tonovskih načinih za uporabo pri bogoslužju. II. zbirka orgelskih skladb. Založila Jugoslovanska knjigarna, tiskala jugoslovanska tiskarna. Cena 36 Din. Na 48 straneh dobe organisti v različnih tonovskih načinih dovolj snovi za preludiranje na orglah, ki jih pri nas nihče tako ne obvlada kot mojster Premrl. Zbirko bi si moral omisliti prav vsak organist, ki hoče z duhom časa naprej.

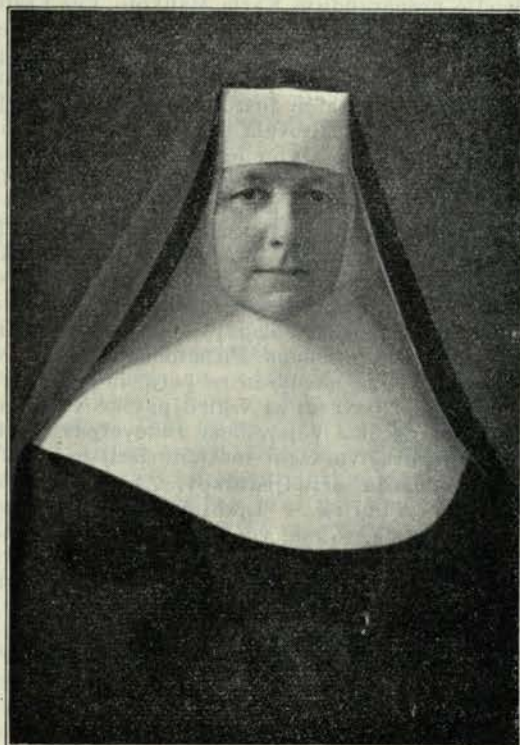
Železnik Martin: «Dopolnjeno je!». 12 prostih pesmi za mešani zbor z orglami. Besedilo g. Malija. Založila Jugoslovanska knjigarna. 1931. Cena 20 Din. Cerkevna glasbena literatura se čudovito množi; našla je zlasti v Jugoslovanski knjigarni dobrohotno podpornico in založnico. Skladatelji pa kar tekmujejo med seboj, kdo bo več in boljšega prinesel. Prav je to; da bi le seme vzkliklo in rodilo na korih naših cerkva dober sad. Železnik je v svojih novejših skladbah kar umerjen, enostaven; ne išče več kompliciranih harmonij, marveč polaga večjo pozornost na melodijo in pevnost glasov. Kdor piše za zbor, naj se poizkusi kot pevovodja, in lahko mu bo za zbor pisati.

Razno

M. ELEONORA HUDOVERNIK.

Letos poteže petdeset let, odkar je vstopila v uršulinski red Josipina H u d o v e r n i k o v a, istočasno pa petdeset let, odkar je vneta orglarica in učiteljica glasbe pri Uršulinkah v Ljubljani. Rojena je bila jublantka 25. marca 1865. v ugledni rodbini Hudovernikov v Radovljici. V domačem kraju je obiskovala prvi in drugi razred ljudske šole, potem pa osemrazredno ljudsko šolo pri Uršulinkah v Ljubljani. Posebno veselje do učenja mladine jo je s študijami usposobilo in določilo za učiteljski poklic, tako da je leta 1881. na državnem učiteljskem v Ljubljani napravila zrelostni izpit za učiteljico ljudskih šol, leta 1891. usposobljenostni izpit za ljudske šole in leta 1892. izpit za učiteljico meščanskih

šol za predmete prve skupine. Od leta 1881., ko je osemnajstletna Josipina vstopila v uršulinski red, pa ves čas do leta 1915. je poučevala predmete svoje skupine na ljudski šoli, potem pa na notranji meščanski šoli kakor tudi na zasebnem učiteljskem pri Uršulinkah. Od leta 1903. do 1923. je bila tudi ravnateljica notranje meščanske šole, od leta 1915. dalje pa si je pridržala samo še glasbeni pouk na notranjih šolah. Poleg tega, da se je bavila s študijem francoskega in

italijanskega jezika ter slikanjem, jo je že v zgodnji mladosti navdajalo izredno veselje in zanimanje za glasbo. Prvi glasbeni pouk je dobila pri domačih učiteljicah-redovnicah, zlasti pri M. Serafini Pleničarjevi. Rodom iz Tržiča na Gorenjskem je bila znana M. Serafina kot odlična pevka in učiteljica glasbe; šolala se je ta pri Lujzi Pesjakovi in odlični konservatoristki Rabovi na Dunaju. Po zrelostnem izpitu za učiteljico na državnem učiteljskem se je jublantki nudila prilika, da bi nadaljevala svoje glasbene študije na dunajskem konservatoriju; toda začrtala si je bila že poprej drugačno življenjsko pot in v skrbi, da bi v vrvenju velikega mesta ne izgubila volje do redovniškega poklica, se je odločila za privatni pouk pri ravnatelju stolnega kora in skladatelju Foersterju, pri konservatoristki Valentini Karingerjevi in pozneje tudi pri učiteljici petja Berti de Pappstockertovi, tako da je leta 1893. napravila posebni izpit iz petja, klavirske in orgelske igre z odličnim uspehom. Kot glasbeno zelo spretna je oskrbovala spočetka orglanje pri šolskih mašah v uršulinski cerkvi takoj od leta vstopa v red, od leta 1887. dalje pa vodi poleg orglanja tudi petje v uršulinski cerkvi. Izven samostanske klavzure je imela M. Eleonora priliko spoznati cerkveno glasbo Nemcev in Italijanov; pri slednjih se je zlasti navdušila za ljudsko petje pri službi božji. Prečastita jublantka pa je tudi skladateljica — pri Slovencih edina. Uglasbila je eno latinsko in dve slovenski maši, dve himni in mnogo nabožnih in prigodnih pesmi, katerih skladb število presega 120. Večina njenih skladb je namenjena samostanskim korom in domačim šolam, dočim jih je le nekaj izšlo natisnjenih. Želimo skromni redovnici ob njenem častitljivem jubileju še mnogo let uspešnega dela na glasbenem polju!

V. P.

Josip Kelbel — trideset let pevec. Ko obhaja letos pevsko društvo «Moste» v Mostah pri Ljubljani svoj tridesetletni pevski jubilej, obhaja istočasno tridesetletnico svojega pevskega udejstvovanja pri tem društvu gosp. Josip K e l b e l, pleskarski in slikarski mojster v Mostah. Že kot otrok je imel Jože posebno veselje do petja, ki mu ga je vcepljala

njegova mati — dolgoletna cerkvena pevka na šentpeterskem koru; kot sedemnajstleten fant pa je pristopil k pevskeemu zboru zidarskega in tesarskega društva, ki je imelo takrat vaje pod Beruškovim vodstvom v Kolizeju. Ta zbor je štel nad trideset pevcev; večino so tvorili fantje iz Most in Bizovika. Prepeval je Jože pri tem zboru le dve leti, zakaj leta 1900. je že pridobil za ustanovitev zbora v Mostah gosp. Erbežnika starejšega, Karla Makovca in Celarja Andreja, ki so zbrali okrog sebe par fantov in moč ter pridobili za pevodvodjo preparandista Karla Mahkoto. Čez kratek čas so že vodili pri Marenčiču na Selu. Navdušenje za petje je rastlo z dneva v dan in leto za letom so se množili propagandni pevski izleti in druge prireditve, ki jih je organiziral g. Jože. Svetovna vojna ni prizanesla društvu, ne Jožetu. Pa tudi med vojno ni mirovala pevska žilica. V Udinah v rezervni vojni bolnici št. 3, kjer je imel delavnico za napisne table, je kaj hitro organiziral pevski zbor slovenskih fantov. Pridružili so se tudi Čehi in srbski ujetniki. V veliko oporo mu je bil navdušen pevec sedanji arhivar Glasbene Matice Cerar. Zaradi tega je moral Jože prestati mnogo šikan od strani višjih oficirjev in oblasti. Prišedši odomov sta s tovarišem Zupanom takoj obnovila delovanje pevskega društva in pridobila kmalu pevceve. Pel je jubilat pod raznimi pevodvodji, kot: Mahkoto, Balohom, Pirnatom in zadnji dve leti pod Rupnikom. Vedno navdušen za petje in točen je lahko s ponosom mladim pevcem za vzgled pevske vztrajnosti in želimo mu, da dočaka v pevskeemu zadovoljstvu petdeseti jubilej in to pri društvu, čigar soustanovitelj je bil. V. P.

Božična akademija učiteljskihnikov. Abstinenčna krožka obeh državnih učiteljskih v Ljubljani sta priredila dne 22. decembra minulega leta v šolski telovadnici «Božično akademijo», katero je med drugimi osebnostmi posetil tudi ravnatelj konservatorija, Hubad. Prireditelj je bila z izvajanjem na častni višini in naš učiteljski naraščaj je pokazal s tem skrbno pripravljenim nastopom svoje pevske in instrumentalne sposobnosti. Uveljavila sta se ženski in moški zbor, kot dobri pianisti so se izkazali Kunčeva, Borštnik in Fink, kot solisti pa Iglčeva, Lumbar in Fink. Želimo, da bi mladi naraščaj z nezmanjšano ambicijo razvijal svoje družabne in glasbene zmožnosti še naprej.

Akademija državnega konservatorija. V nedeljo dne 21. decembra minulega leta je priredil državni konservatorij v Ljubljani akademijo pod pokroviteljstvom mestne občine ljubljanske v prid mestni ubožni deci kot prispevek k božičnici. Nastopili so učenci prof. Janka Ravnika (Vodušek), prof. J. Jeraja (Dermelj), ravnatelja Hubada (Korenčanova), Wistinghausene (Dolenčeva), prof. Slajsa (Pfeifer). Zaključno točko programa je tvoril konservatorijski godalni orkester s Händlovim «Concerto grosso» v f-duru, katerega prvi del je dirigiral Marijan Lipovšek, drugi del pa Gustav Müller. Žal, da ni bila ta tako lepo uspeša prireditelj, ki je poleg klemenitega namena prireditelj izvajala čast profesorjem kot učencem, bolj obiskana.

Uspeh Škerjančeve skladbe v Zagrebu. Odlični zagrebški kvartet, ki ga tvorijo priznane visokonaobražene glasbene moči, Ladislav Miranov, Milan Graf, Dragutin Arany in Umberto Fabbri, je na svojem drugem tosezonskem koncertu dne 3. decembra min. leta izvajal poleg Boccherinijevega in Brahmsovega kvarteta skladbo našega skladatelja prof. L. M. Škerjanca «Sonatina de camera». Vse zagrebške kritike so soglasno priznale velik uspeh Škerjančeve skladbe in smo na ta njegov uspeh lahko ponosni vsi Slovenci.

Spominsko ploščo skladatelju «Naprej zastava slave». V Cerkljah pri Kranju nameravajo vzdati na gostilni «Pri Jančetu», kjer je svojčas stala hiša, ki jo je bil Davorin Jenko kupil in v njej bival nekaj let v pokoju, spominsko ploščo. Rojen pa je bil Davorin Jenko, skladatelj obče znanih «Naprej zastava slave», «Strunam», «Bože pravde» in drugih pesmi, v Dvorjah št. 39, poleg Cerklj.

Sramotenje slovenskih narodnih pesmi. «Zbori» so že v minulemu letu kritizirali nezasišen način sramotenja slovenskih narodnih pesmi, kar delata roko v roki zagrebški humoristični list «Koprive» in njih ilustrator Vučnik (baje Slovenec). Ilustracije, priobčene v zadnjih številkah tega humorističnega lista, pa odločno kličejo po obrambi. Ni se še našel do danes med nami človek, ki bi javno ožigosal to

nečuvno sramotenje, in le čudimo se našemu narodnemu ponosu in narodni zavesti, ko je celó med slovenskim narodom velik del navdušenih bralcev teh zagrebških puhlosti. K temu najodločneje protestiramo, v ponovnem primeru pa bomo podvzeli potrebne korake in apelirali na našo javnost, da neha podpirati tak časopis.

Odlikovanje pevskih društev. Nj. Vel. kralj Aleksander je na predlog ministra prosvete odlikoval z redom jugoslovanske krone V. reda vsa akademska pevska društva, ki so priredila v Beogradu koncert. Odlikovana so: «Obilič» (Beograd), «Obilič» (Skoplje), «Svetlost» (Subotica), «Balkan» in «Mladost» (Zagreb) ter «Akademski pevski zbor» (Ljubljana). Vsem odlikovancem izrekajo «Zbori» prisrčne čestitke s toplo željo za napredek v sloves domovine in jugoslovanske vokalne glasbe.

MARIBORSKO SEZONSKO POROČILO 1929/30.*

Število muzikalnih prireditev je ostalo proti lanskeemu letu v splošnem isto. Napredek pa zaznamuje Narodno gledališče (intendant dr. Brenčič) s svojimi muzikalnimi prireditvami. Poskušalo je spet z opero in uvedlo je samostojne koncerte.

I. Koncerti.

1.) Orkestralnih, oziroma sinfoniških koncertov Maribor že nima nekaj let. Lastnih namreč. Koncertni biro Glasbene Matice pa je preskrbel nastop graškega opernega orkestra pod vodstvom prof. Kabaste (17. novembra). Spored: Beethovnovi Sedmo, Čajkovskega violinski koncert in Straussov «Don Juan». Orkester je dobro zaseden, dirigent prvovrsten in tako smo bili deležni redkega muzikalnega užitka.

2.) Komornih in solističnih koncertov je bilo devet (lani 14). Tukaj je število znatno padlo, kar je pač danes splošna prikazen. Koncertni biro je priredil nastop slavnega češkega violinista Přihode (21. februarja) ter tenorista manjših kvalit, Nagačevskega (10. januarja). Ljudska univerza pa nastop ruskega pianista Vietinghoffa (17. januarja) ter prof. Riedingerja (15. decembra), priznanega kitarista in citraša, da dobe ljubitelji domače glasbe potrebno pobudo. Zadnji dve prireditvi sta se vršili v dvorani kina Apolo, ki se je izkazala v te svrhe za prav primerno. Na polju solističnih koncertov bi postala pravcata suša, da ne bi Narodno gledališče poseglo vmes in v okviru svojih abonmanov začelo prirejati koncerte. Misel je toplo pozdraviti, kajti le na ta način nam je bilo omogočeno, da smo že slišali nekaj več, zlasti pa še domače umetnike. Tako se je vršil v gledališču koncert M. Šimencina in Zamejičeve (altistinje) 3. oktobra, Lovšetove z ameriškimi programom (16. novembra), dvakrat je nastopil Brandl-trio (15. novebra in 5. aprila) in omogočen je bil nastop kvarteta ljubljanske Glasbene Matice (4. maja), ki pa si je, žal, za svoj nastop izbral jako neprimerno, lepo pomladansko nedeljo.

3.) Število vokalno-instrumentalnih koncertov je ostalo proti lanski sezoni neizpremenjeno (5). Pevsko društvo «Maribor» je imelo na sporedu Sattnerjevo «Soči» in Dvořakov «Stabat mater». Solisti: Lovšetova, Golobova, Gostič in Križaj. Pod vodstvom stolnega kapelnika Gašpariča to društvo stalno napreduje. Koncert se je vršil 2. aprila in orkester je bil sestavljen iz domačih moči. — Jubilejni koncert «Drave» (19. oktobra) je obsegal vokalne in instrumentalne točke ter nam pokazal, kako vsestransko deluje to železničarsko glasbeno društvo, ki je slavilo desetletnico svoje ustanovitve (dirig.: Horvat, Koudelka in Pivka). V to kategorijo koncertov moramo še šteti prireditelj delavskih pevskih in glasbenih društev (17. maja), ki nam je dala sliko organizatorijskega delovanja delavskih pevskih zborov.

4.) Vokalnih koncertov je bilo šest. Lani istotako šest. Zbor Glasbene Matice je nastopil dvakrat. Ima spet novega dirigenta v osebi prof. V. Mirka. Prvi koncert je bil posvečen spomenu stoletnice rojstva Benjamina Ipavca (3. februarja). O tej prireditvi smo svoječasno poročali. Ponovil se je koncert v Ptuj (5. aprila). Drugi koncert se je

* Dobrodošlo poročilo se je za dva zvezka — pač zaradi pomanjkanja prostora — zakesnilo. Op. ur.

vršil v stolnici kot prireditev nabožnega značaja. Na sporedu je bila Grečaninovega «Liturgia domestica» za a capella zbor. Veličastne skladbe je napravila na poslušalce, ki so docela napolnili cerkev, globok vtis. Izvedba je bila skrbno pripravljena. — Od zunanjih zborov smo slišali ljubljansko Glasbeno Matico s svojim francoskim programom (8. marca) pod vodstvom opernega ravnatelja Poliča. Da zna tudi mariborska publika ceniti visoko kvaliteto tega zbora in njegovo umetniško udejstvovanje doma in v tujini, je pokazal lep obisk te prireditve. Še poprej pa so se predstavili, ob kriliki svojih turnej, trije zunanji zbori, in sicer: Sokolski pevci iz Moravske Ostrave (8. oktobra), Slovaški učitelji (25. oktobra) in Slovenski pevci iz celovške okolice (10. novembra).

5.) Akademij in mešanih prireditev (to so koncerti z zabavnim delom) je bilo 9 (6). Omenili bomo samo najvažnejše. «Jadran» je proslavil svojo desetletnico (5. oktobra). Je to agilno pevsko društvo, ki združuje primorske pevce. Tukaj ob severni meji opravlja danes važno propagandno delo. — Petletnico svojega obstoja je praznovalo Glasbeno društvo železniških delavcev in uslužbencev (2. julija). Na sporedu so bili skupni nastopi delavskih pevskih društev in orkestralne točke (dirigenta Nerat in Schönherr). — Vsakoletna Svetosavska proslava (27. januarja) vsebuje serijski koncertni program, ki ga oskrbuje vojaška godba s sodelovanjem domačih umetniških moči (kapelnik Svoboda). — Rekordni obisk zaznamujejo ameriški črnci (Negro Revellers, 24. marca). Menda kakor v Ljubljani in v Zagrebu. To pa, kar nam je nudila ta skupina pevcev, že zdavna ni več pristna zamorska glasba, ampak mešanica vseh mogočih vplivov. To velja tudi o plesih, s katerimi so nam postregli.

6.) Mladinske in šolske prireditve. Šola Glasbene Matice je izvajala (3. maja) Dvořakovega «Mrtvaškega ženina». Šolski zbor je bil ojačen s srednješolci in kot solisti so nastopili: Meztova, Gostiša in Kolb. Dirigent: Hladek. — Razni srednješolski zavodi so, kakor vsako leto, prirejali akademije. Podporno društvo za revne učence pa Ipavčevo proslavo v Narodnem domu.

7.) Poučnega značaja je bil koncert na dudu (7. novembra), ki ga je priredil Češki klub, in ki nas je seznanil z virtuozom na tem instrumentu, J. Manderjem. Isto velja o koncertu eterične glasbe, ki smo ga slišali v Narodnem gledališču (2. decembra). — Dodatno je omeniti, da so se oglasili v Mariboru (8. junija) pevci Harmonije iz Züricha, ki so bili na povratku v domovino. Glasbena Matica je preskrbela, da so bili deležni oficijelnega slavnostnega sprejema, ki se je na glavnem trgu stopnjeval do velikih ovacij. — V zadnjem letu so praznovala tri mariborska pevška društva svoj desetletni obstoj. So to: Glasbena Matica, «Drava» in «Jadran». Ustanovljena so bila kmalu po prevratu in radi tega razpolagamo danes že s potrebno časovno razdaljo, da moremo kritično presojeti njih idejno delovanje. To se je vršilo doslej pri vseh naših društvi v pravcu individualizma, t. j. vsako društvo je delovalo in se razvijalo brez ozira na kolaboracijo z drugimi, in kar pa še tiče vzgojnega dela med narodom, se je omejilo le v propagandno smer. Prirejali so se posamezni nastopi doma in drugod, turneje, izleti i. pod. Docela pa je manjkalo onega idejnega poglobljenja in smiselno zasnovanega programatičnega dela, ki vidi pred seboj zahteve celokupnega naroda ter se vsled tega giblje v pravcu splošne sinteze. To je danes zahteva na polju slehernega kulturnega udejstvovanja in ne samo glasbenega. Z drugimi besedami: Treba je organizatoriškega dela, kajti le tu pride narodna vzajemnost in narodna misel najbolj naravno in krepko do izraza. Prav posebno je to treba v obmejni pokrajini, kot je mariborska. Ne moremo še pri nas govoriti o kaki homogenosti pevske kulture, pevška društva po deželi so izolirana in životarijo po svoje. Smotreno delovanje v pravcu splošne pevske in socialne vzgoje zahteva seveda žrtev individualnosti, kajti ta miselnost je zmeraj nasprotna vsakemu konstruktivnemu delu. Ko bo nova miselnost, ki naj narekuje našemu pevskemu pokretu pot in metodo, prodrla in se ukoreninila, bo prišel tudi čas,

da se bo oživitvorila Ipavčeva pevška župa, ki ne bo samo faktor našega prosvetnega pokreta, temveč tudi faktor v obrambnem delu.

II. Opereta in opera.

1.) V letošnji sezoni se je pojavila na našem gledališkem odru zopet opera. Uprizoril se je Lortzingov Vormski orožar (7 predstav) kot noviteta in Verdijev Rigoletto (7) z Vesel-Polo kot gostom, pa nanovo naštudiran.

2.) Operete. Lehár: Piskrovez (10), Granichstädten: Orlov (8), Strauss: Netopir (10), Stolz: Takrat v starih časih (8), Parma: Caričine Amaconke (6), Benatzky: Adieu Mimi (6). — Skupno je bilo 63 operetnih, oziroma opernih večerov (lani 59) proti 105 dramskim (95). Obisk izkazuje povprečno 344 oseb na muzikalni večer (lani 315). Obisk se je torej dvignil. — Kapelnik: Lojze Herzog, intendant dr. Brenčič. Glede ostalega osebja, orkestra, zbora in zunanjih gostovanj ni poročati bistveno novega. Nanovo je bil angažiran tenor Ivelja.

Gledališče je še priredilo dva baletna večera ljubljanskega baleta, en baletno-koncertni večer zagrebških umetnikov, plesni večer Erne Kovačeve in šest večerov beograjske operete.

H. Družović.

Radio Ljubljana — propagator narodne pesmi. V zadnjem času postaja gibanje za podvig in restavriranje narodne pesmi precej živahen zlasti pri Nemcih in Francozih. Pospeševalec je radio. Tudi Radio Ljubljana ne zaostaja v tem pogledu. V zadnjem času je oddajal dve zanimivi tozadevni predavanji. Prvo je predaval dr. St. Vurnik o slovenski narodni pesmi in njenem slogu; drugo predavanje pa je imel Vlad. Pfeifer o slovenski narodni pesmi, nje začetku, cvetni dobi in probadanju. Zadnje predavanje je izpopolnjeval oktet ljubljanskega Zvona pod vodstvom Doreta Matulja, z narodnimi pesmimi, med katerimi je bilo nekaj originalnih, že docela pozabljenih.

Rijavec nastava z milansko «Scalo» Pred kratkim so priobčili dunajski listi vest, da bo Josin Rijavec, član berlinske državne opere, ki je rodом z Dunaja (!), nastopil z ansambлом milanske «Scale» v Barceloni, in sicer v operah «Don Giovanni» in «Tosca». Da je to prvi primer, da avstrijski (!) umetnik poje z ansambлом «Scale». — V začetku februarja je Rijavec gostoval v Barceloni, kjer je doživel velik uspeh. Predstavi je prisostvoval slučajno ravnatelj velikega mestnega gledališča v Buenos Airesu, ki je takoj po predstavi ponudil Rijavecu angažma, kar je odlični umetnik sprejel. Že letošnjo pomlad odpotuje Rijavec v Ameriko.

Wiener Sängerknaben v Slovenjgradcu. Zbor Wiener Sängerknaben, ki uživa daleč izven meja Avstrije dostojen sloves, je priredil v januarju t. l. v Slovenjgradcu cerkveni koncert, ki je bil zelo dobro obiskan zlasti od strani slovenske publike in je dosegel popoln uspeh. Pri tej priliki je hotel zbor počastiti spomin pokojnega nemškega skladatelja Hugo Wolfa v njegovi rojstni hiši, ki je istotam, s tem, da bi šli v sprevedu od cerkve do rojstne hiše, kjer naj bi se vršila spominska svečanost s primernim govorom (!) in zbor bi odpel 25. Schubertov psalm. Dr. Bratkovič pa, čim je zvedel za to zborovo namero, ki bi bila očita demonstracija in zloraba naše lojalnosti, je spominsko svečanost odločno preprečeval. Zaradi tega so nemški listi v naši državi, razumljivo tudi graški in dunajski časopisi po inspiracijah naših Nemcev, ostro napadali in obsojali ukrep dr. Bratkoviča. Mnenja smo, in v tem smo si edini, da je ravnal dr. Bratkovič v tem primeru popolnoma prav, če pomislimo, da našim zaslužnjem bratom onkraj Karavank ni dovoljeno peti niti na grobeh rojakov.

Mozartove svečanosti. V Avstriji so po večjih krajih slavili spomin 175letnice rojstva odličnega nemškega skladatelja-klasika Mozarta z uvrzoritvijo njegovih opernih del «Cosi fan tutte», «Čarobne piščali», «Figarove ženitve», «Beg iz Serajla» in «Don Juana» ter izvajanjem njegovih simfoničnih del. Ena najlepših tovrstnih svečanosti pa se je vršila 25. in 26. januarja t. l. v stolni cerkvi v Salzburgu, kjer je Wolfgang Amadeus Mozart kot kapelnik najplodnosnejše deloval. Dne 25. januarja t. l. je slavil knezoškof v katedrali pontifikalno mašo, pri kateri so izvajali znamenito Mozartovo «Kronungsmesse»; 26. januarja pa je napolnilo katedralo deset tisoč šolske mladine in je imel ob tej priliki sam knezoškof spominski govor. Ostale točke programa

slovesnosti so izpolnili salzburški stolni orkester in orkester stolnega društva pod vodstvom kapelnika Josipa Messnerja in zelo številni pevski zbor z opernimi pevci in pevkami. Ljubljanska opera se je oddolžila z uprizoritvijo «Cosi fan tutte».

Velik uspeh Balokovića v Varšavi. Jugoslovanski virtuoz na gosli, Vladko Baloković, je 7. februarja t.l. nastopil skupno s Filharmonijo v Varšavi z deli skladatelja Čajkovskega. Njegovo izvajanje je zapustilo silen vtis in vsi poljski listi soglasno priznavajo velik umetniški uspeh. Koncertu je prisostvoval tudi jugoslovanski poslanik v Varšavi, Branko Lazarević, z osebjem poslaništva.

Berlin ne mara inozemskih godbenikov. Brandenburški deželni urad dela je izdelal prepoved zaposlitve inozemskih godbenikov, utemeljujoč svoj ukrep z dejstvom, da je že itak položaj godbenikov v Nemčiji s prodiranjem zvočnega filma naraščajoče produkcije gramofonskih plošč ne le ogrožen, ampak skrajno pogubonos.

Bayreuthske glasbene svečanosti. Glasbene svečanosti za letošnjo sezono v Bayreuthu so zasigurane in se bodo vršile brez posebne spremembe programa. Tudi vloge ostanejo iste kakor tudi dirigenti. Tako so letos zopet na programi «Ring der Nibelungen», «Parsifal», «Tannhäuser» in «Tristan und Isolde».

ODPRTA NOČ IN DAN SO GROBA VRATA.

† **Oskar Nedbal.** Na dan svetega večera opoldne okrog 12. ure se je nenadoma razširila po Zagrebu govorica o tragediji svetovno znanega češkega skladatelja Oskarja Nedbala. Govorica je potrdila dejstvo. Oskar Nedbal je prispel v Zagreb deset dni pred božičem, da je osebno dirigiral premiero svojega baleta «Pravljico o Honzi». Na dan svetega večera, okrog pol dvanajste ure opoldne, je prišel v narodno gledališče, da se poslovi od direktorja opere Baranovića. Takoj po slovesu pa je stopil v sosednjo sobo, ki služi za izkušnje, in se pognal skozi okno drugega nadstropja, da je obležal na mestu mrtev na pločniku pred gledališčem. Kaj je gnalo skladatelja k temu obupnemu činu, ni točno znano, pač pa so utemeljene domneve, da je bil zadnje čase precej duševno potrzan zaradi skrajnih finančnih težkoč, v katere je zašlo bratislavsko gledališče, čigar osebno odgovorni upravnik je bil pokojni. O. Nedbal je bil rojen 26. marca 1874. v Taboru na Češkem. Absolviral je praški konservatorij, kjer se je učil gosli pri Bennewitzu, teorije pri Knittlu in Steckerju in kompozicije pri Dvořaku. Kot soustanovitelj češkega godalnega kvarteta, katerega član je bil do leta 1906., je absolviral s tem mnogo glasbenih potovanj in uspešnih umetniških turnej. Od leta 1907. do 1919. je živel na Dunaju in je bil kapelnik dunajskega «Tonkünstler» orkestra, nekaj časa tudi kot kapelnik ljudske opere, dokler ni bil vpoklican v Bratislavo, kjer je dosegel zelo velike uspehe obenem pa tudi silne težkoče, ki so rodile posledico — samomor. Kot skladatelj po svojih delih je svetovno znan, zlasti po opereti «Poljska kri». Pokopan je bil ob številni udeležbi zagrebškega meščanstva na Mirogoju med arkadami v posebnem častnem grobu, ki ga je določila mestna občina. Slavnemu dirigentu bratskega češkoslovaškega naroda ohranimo trajen spomin!

† **Monsignor Zjalić Milan.** V najlepši moški dobi, čil in zdrav, je nendoma od kapi zadet umrl v Samoboru blizu Zagreba tamošnji župnik Milan Zjalić. Pokojnik je bil rojen leta 1878., po dovršeni ljudski šoli je absolviral gimnazijske študije v Požegi in Zagrebu, tu tudi semenišče. Kaplanoval je potem v različnih krajih, v Zagrebu je bil katehet na raznih šolah 15 let, od leta 1915. pa samoborski župnik. Svojo nadarjenost za glasbo je kazal že na gimnaziji in v semenišču, kjer je bil pevovodja društva «Vjenac», čigar zgodovino je pisal. Kot vnet pevec je bil pozneje izvršujoči član pevskega društva «Kolo», ustanovil je list «Sv. Cecilijo», ki mu je bil tri leta urednik in si je s svojim organizatorskim in propagandnim delom za cecilijanski pokret pridobil izrednih zaslug. Zjalić je bil eden najvernejših delavcev v H. P. S., njegov podpredsednik in po prevratu odkrit zastopnik kooperacije srbske, hrvatske in slovenske pevske zveze v enotno državno zvezo. Največ se je pa udeleževal kot predsednik in pevovodja samoborske «Jeko». Naše glasbene razmere je prav dobro poznal, izvajal je rad

na svojih koncertih slovenske skladbe, bil je «Zborom» od začetka izhajanja zvest naročnik, kot človek pa blaga duša, povsod priljubljen. Ob njegovem preranem grobu žalujemo tudi slovenski pevci. Blag spomin iskreni pevski duši!

† **Ivan Barlè.** V Kandiji pri Novem mestu je 18. decembra 1950. umrl v 90. letu starosti nadučitelj v pokoju Ivan Barlè, učitelj in organist, oče velikega prijatelja glasbe in našega lista ter urednika «Sv. Cecilije» v Zagrebu, kano-nika Janka Barlèta, ki mu ob izgubi očeta tudi «Zbori» izražajo svoje globoko sožalje.

29. januarja t.l. je v Radomljah pri Kamniku umrl upoko-kojeni mornariški kurat **Janko Sedej**. Rojen je bil l. 1883. v nekdanji najvišji kranjski fari, na Vojskem nad Idrijo. Po absolvirani gimnaziji je stopil v semenišče in bil leta 1906. posvečen v mašnika. Leta 1914. so ga poklicali v vojaško duhovniško službo, po prevratu je bil več let kaplan v Boštanju pri Sevnici, odkoder je šel v pokoj v Radomlje. Sedej je bil izvrsten pevec, igral je izborno na klavir, organiziral in vodil v Boštanju in Sevnici več cerkvenih koncertov. Dobrodušnega duhovnika, pevca in družabnika je ljudstvo povsod rado imelo, z urednikom «Zborov», njegovim ožjim rojakom, ga je vezalo najtesnejše prijateljsko razmerje. Bodi blagemu slovenskemu fantu-pevcu med nami pevcu ohranjen lep spomin!

V Ljubljani so pokopali v ponedeljek 9. februarja t. l. č. brata **F. S. Sattnerja O. F. M.**, brata našega članskega skladatelja očeta Hugolina. Velečastitemu gospodu — odličnemu prijatelju našega glasila — iskreno sožalje, pokojniku pa «Sveti večna luč»!

V Kočevju so pred kratkim pokopali redovnico, vzorno in zelo priljubljeno šolsko sestro **Adelino Adamič**, sestro našega odličnega sotrudnika in skladatelja Emila Adamiča. Gospodu prof. Adamiču izrekajo «Zbori» na tem mestu iskreno sožalje, pokojnici pa daj Bog zaslužen plačilo za nje požrtvovalno vzgojno delo v prid naše mladine!

Iz uredništva in upravnništva

Obljuba dela dolg, pravijo. S Škerjancem in Mirkom smo v zadnji številki lanskega letnika «Zborov» nudili le malo preveč papirirane hrane našim zborom, ki ljubijo preproste, lahke skladbe. Obljubili mo za ta zvezek lažje zadeve. Evo, Adamičevih narodnih! Te res ne bodo delale preglastic moškim zborom, raje pa veselje. — Ostere je prispeval «Tri belokranjske» za mešan zbor, kratke, zanimive stvarice, ki za izvajanje niso tako plašne, kot se jih bodo pevovodje bali. Poskusijo naj! — Prvič je v «Zborih» zastopan Rožanec s svojim mešanim zborom «Da sem jaz ptičica». Ne dvomimo, da bo pesmika všeč. V zadnjem sistemu, prvi takt, v basu gis, ne g. — Iz **Mirkove** miznice pa dobe mešani zbori še narodno «Sunce jarko». Skladba je lahka, zahteva le mezzosopranoistinjo, ki zna peti. V prilogi samospevov sledi še koroška narodna «So že rožce u hartelnu žavovale» za bas s klavirjem v lahki priredbi **Z. Prelovca**.

G. B. Vaše skladbe bi prav radi pregledali, ocenili in morda katero objavili, toda pisane so tako slabo, da jih živ krst ne more prebrati. Za muzikalne hieroglife pa nimamo časa.

Vsem tajnikom pevskih društev! Zakaj nam ne pošljete zapisnikov vaših občnih zborov? Zakaj nam ne pošljete sporedov vaših prireditev? Ali naj «Zbori» nastavijo posebnega urednika, ki bo lovil po dnevnem časopisju vesti o delu vaših društev?

Naročnikom «Zborov»! — Neprestano dobivamo dopise: «Pošljite mi položnico, da morem poravnati naročnino.» Vsak naročnik je prejel položnico v zadnjem zvezku lanskega letnika. Dalje. Koncem leta se spomni naročnik, da je prejel le par zvezkov letnika in urgira pošiljatev manjkajočih. Naravno: Prejel jih ni, ker ni poravnal naročnine. **Red mora biti.** Poravnaj vselej naročnino, če je ne moreš naenkrat, pa vsaj v dveh obrokih: začetkom leta pol, to je 25 Din, julija meseca pa pol, pa boš dobival list **redno**.

Pridobite »Zborom« novih naročnikov, podpirajte pa tudi «Pevca» in «Cerkveni glasbenik»!

Uredniški zaključek dne 28. februarja 1951.

"Zbori" 1931
Letnik VII., št. 1a

OD MAJOLKE.

Narodna iz Kokošarjeve zbirke.

Priredil *E. Adamič*
(Ljubljana)

Moški
zbor

Podasi.
mf

Ga pijemo pod lipico, ga točimo v ma-jolčico. Ma-

hitro
f

jol - ka, ma-jol - ka, ma-jol-ma-jol-či - ca, ma-jol - ka, ma-

p

jol - ka, ma-jol-ma-jol-či - ca. Od zunaj le-po pi-sa-na, od

široko *molto rit.*
f

znotraj vinca polna vsa. Majol - ka, ma-jol - ka, ma-jol-ma-jol-či-ca!

„Zbori“ 1931
Letnik VII., št. 1b

USE NAJLEPŠE ROŽICE.

Štajerska narodna.

Priredil E. Adamič
(Ljubljana)

Moški
zbor

mf

1. Use naj-le-pše ro-ži-ce, } naj bo, } so
2. Me-ne pa sr-cé bo-li, } naj bo, } od
3. De-kle me za-pu-sti-la je, } si

mf

z moj-ga sr-ca str-ga-ne,
pre-ve-li-ke ža-lo-sti, } naj bo!
dru-zga fan-ta zbra-la je, } naj bo!

ritati

cresc. *f*

{ use naj-lep-se ro-ži-ce so'zmoj-ga sr-ca str-ga-
me-ne pa sr-cé bo-li od pre-ve-li-ke ža-lo-
de-kle me za-pu-sti-la je, si dru-zga fan-ta zbra-la

f

p *rit.* *I.* *p* *II.* *p*

ne, } naj bo, naj bo, naj bo! } bo!
sti, }
je, }

p *rit.* *p* *p*

„Zbori“ 1931
Letnik VII., št. 1c

USE ROŽICE RUMENE.

Narodna iz Kokošarjeve zbirke.

Priredil E. Adamič
(Ljubljana)

Mirno.

Moški
zbor

1. Use ro - ži-ce ru-me - ne da - leč so od
2. Do - kler sem mlada bi - la, ži - do sem no
1. daleč so od
2. žido sem no-

da-leč so od
ži-do sem no-

me - ne, — daleč so od mene preč, ni veselja mojga več,
si - la, — zdaj pav skri-nji mi le-ži, nič ne maram, če strohni,

me - ne, daleč so od mene preč, ni ve-se - lja mojga več, ni ve -
si - la, zdaj pav skri-nji mi le-ži, nič ne ma - ram, če strohni, nič ne

ni ve-se-lja mojga več, ni ve-se-lja mojga več!
nič ne ma-ram, če strohni, nič ne ma-ram, če stro - hni.

se - lja mojga več, ni ve - se-lja mojga več, mojga več!
ma - ram, če strohni, nič ne ma-ram, če strohni, če stro - hni.

„Zbori“ 1931
Letnik VII., št. 1b

USE NAJLEPŠE ROŽICE.

Štajerska narodna.

Privedil E. Adamič
(Ljubljana)

Moški
zbor

mf

1. Use naj-le - pse ro - ži - ce,
2. Me - ne pa sr - cé bo - li,
3. De - kle me za - pu - sti - la je,

naj bo, naj bo, } so od si

mf

'z moj - ga sr - ca str - ga - ne,
pre - ve - li - ke ža - lo - sti,
dru - zga fan - ta zbra - la je,

naj bo! naj bo!

ritati

cresc. *f*

{ use naj - lep - še ro - ži - ce so 'z moj - ga sr - ca str - ga -
me - ne pa sr - cé bo - li od pre - ve - li - ke ža - lo -
de - kle me za - pu - sti - la je, si dru - zga fan - ta zbra - la

f

p *rit.* *I.* *p* *II.* *p*

ne, } naj bo, naj bo, naj bo! bo!
sti,
je.

p *rit.* *p* *p*

"Zbori" 1931
Letnik VII., št. 1c

USE ROŽICE RUMENE.

Narodna iz Kokošarjeve zbirke.

Priredil E. Adamič
(Ljubljana)

Mirno.

Moški
zbor

1. Use ro - ži-ce ru-me - ne da - leč so od
2. Do - kler sem mlada bi - la, ži - do sem no
1. daleč so od
2. žido sem no-

da-leč so od
ži-do sem no-

me - ne, — daleč so od mene preč, ni veselja mojga več,
si - la, — zdaj pavskri-nji mi le-ži, nič ne maram, če strohni,

me - ne, daleč so od mene preč, ni ve-se - lja mojga več, ni ve-
si - la, zdaj pav skri-nji mi le-ži, nič ne ma-ram, če strohni, nič ne

ni ve-se-lja mojga več, ni ve-se-lja mojga več!
nič ne ma-ram, če strohni, nič ne ma-ram, če stro-hni.

se - lja mojga več, ni ve - se-lja mojga več, mojga več!
ma-ram, če strohni, nič ne maram, če strohni, če stro - hni.

„Zbori“ 1931
Letnik VII., št. 1 č

ŠEL SEM PO ZELENEM TRAVNIKU.

Štajerska narodna.

Priredil E. Adamič
(Ljubljana)

Veselo.

Moški
zbor

1. Šel sem po ze - le - nem travni - ku, sli - šal sem 'no
2. Ta - ko dolg' sem pod dreve - som stal, da me je ta

dro - hno ti - či - co, al' to ni no - be - na ti - či - ca, mo - ja to je
be - li dan ob - šjav, da mi je za - pe - la ti - či - ca, kot zna mo - ja

počasi začeti

lju - bica.) Traj - la trajlala trajlala ho - di - jo, trajla trajlala trajlala ho - di -
lju - bica.)

molto rit.

jo, traj - la trajlala trajlala ho - di - jo, traj - la hodi - jo - ho.

PEVSKEMU DRUŠTVU "LJUBLJANSKI ZVON."

TRI BELOKRANJSKE.

Slavko Osterc 1930
(Ljubljana)

1. Polžek.

Po polževo patetično.

Mešan
zbor

Pol-žek nese v ma-lin na ta beli ka-min. Pol-žek nese
Pol-žek nese v ma-lin na ta beli ka-min.

iz ma-l-na, iz te-gabel-ga kam-na.
Pol-žek nese iz ma-l-na, iz te-gabel-ga kamna.

Ma-ti moko se-je, pol-žek seji sme-je. Ma-ti po-ga-ču pe-
Ma-ti moko se-je, pol-žek seji sme-je. Ma-ti po-

če, polž iz lu-že te-če. Ma-ti po-ga-ču je, polžek jo ne sme.
ga-ču peče, polž iz lu-že te-če. *riten.*

2. Na pust.

Mešan
zbor

Živo
Stara ba-ba go-be za-rije, ded-ko-re-rije ple-je,

Zmerno.
mf cresc.

gospo - di - nja kakljo mol - ze, gospo - dar pa re - po ve - je,

mf cresc.

mf cresc. *riten.*

gospo - di - nja kakljo mol - ze, gospo - dar pa re - po ve - je.

mf cresc. *riten.*

3. Tepežnica.

Monotono, v zmernem tempu.

Mešan
zbor

f

Re - šte se, re - šte! zdra - vi, ve - se - li,

fp

tu - sti, de - be - li, z ve - likimi ko - ma - di ma - hanih

gre - hov. Kakor je bi - lo na Bo - žič, ta - ko po Bo - ži - ōu!

DA SEM JAZ PTIČICA.

Oton Župančič.

Mihael Rožanc
(Trbovlje)

Mešan
zbor

V narodnem tonu, ne hitro (hrepeneče).
cresc. mf

P Da sem jaz pti - či - ca, kam bi zle - te - la? Tja bi zle -

pp molto cresc.

te - la na šta - jer - sko stran! Lju - be - mu tam bi na o - ken - ce

cresc. piu al ff široko

se - la, pa o zve - sto - bi mu svo - ji bi pe - la.

alti divisi (brez soprana) appassionato subito poco cresc. s sopranom piu

Lju - be - mu tam bi na o - ken - ce se - la, pa o zve - sto - bi mu

široko lunga a tempo deli -

svo - ji bi pe - la, pe - la. Slad - ko mu pe - va - la noč bi in

cato mf pp

dan, slad - ko mu pe - va - la noč bi in dan

„Zbori“ 1931
Letnik VII., št. 1f

SUNCE JARKO.

Narodna.

Priredil Vasilij Mirk
(Maribor)

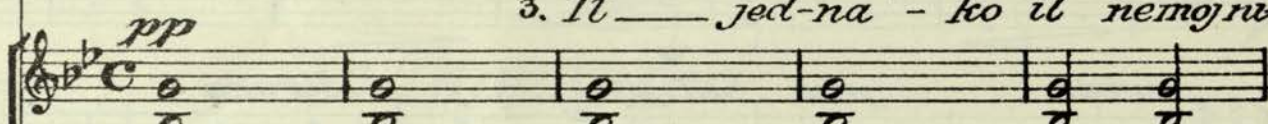
Nekoliko široko.

Mezzosopr.
solo

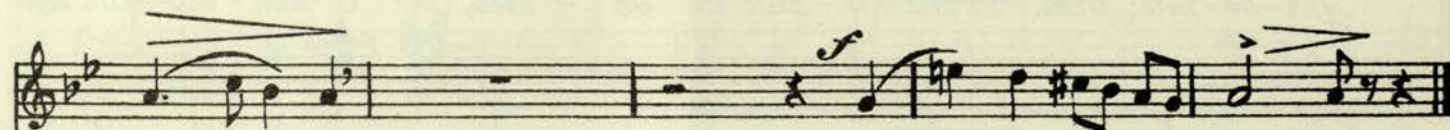

1. Sun - ce jar - ko, ne sijaš jed-
2. Moj me dra - gi ne ljubi jed-
3. Il jed - na - ko il nemoj ni

Mešoviti
zbor

1. Sun - ce jar - ko, ne si -
2. Moj me dra - gi ne lju -
3. Il jed - na - ko il ne -

na - - ko, ne si-jaš jed-na-ko!
na - - ko, ne ljubiš jed-na-ko!
ka - - ko, il nemoj ni-ka-ko!

jaš, sunce jarko, i-me mo-je, ne si-jaš jed-na-ko!
bi, moj me dragi, i-me mo-je, ne ljubi jed-na-ko!
moj, il jedna-ko, i-me mo-je, il nemoj ni-ka-ko!

Priloga „Zborom“
1931, št. 1

Gospodu Marjanu Rusu.

SO ŠE ROŽCE U HARTELNU ŽAVOUALE.

Koroška narodna.
(O. Dev)

Zorka Prelovec
(Ljubljana)

Ne hitro.

Bas

Klavir

The first system of music features a Bass line and a Piano accompaniment. The Bass line begins with a whole rest, followed by a half note G4, and then a half note F4. The Piano accompaniment starts with a half note G4, followed by a half note F4, and then a half note E4. The key signature has one flat (B-flat) and the time signature is 3/4. Dynamics include *mf* and *p*.

So še

rož-ce u har-tel - nu ža-vo - va - le, ko sem mo-hov pu-sti-ti jes

The second system continues the musical piece. The Bass line has a half note G4, a half note F4, and a half note E4. The Piano accompaniment has a half note G4, a half note F4, and a half note E4. The lyrics are written below the Bass line. Dynamics include *p*.

mo-je da-kle. Da bi ve-terc po-te-kuov, mahli-ce razknov, dabže

The third system continues the musical piece. The Bass line has a half note G4, a half note F4, and a half note E4. The Piano accompaniment has a half note G4, a half note F4, and a half note E4. The lyrics are written below the Bass line. Dynamics include *mf* and *p*.

Kot v začetku.

vi - dou moj puo - bič, noj pu - šelc rjehov.

The first system of the musical score features a vocal line in the upper staff and a piano accompaniment in the lower staff. The vocal line begins with a treble clef and a key signature of one flat. The piano accompaniment starts with a bass clef and a key signature of one flat. The tempo is marked 'p' (piano). The lyrics are 'vi - dou moj puo - bič, noj pu - šelc rjehov.' The system concludes with a double bar line and repeat signs.

Je do va - ške go - ri - ce spre - je - ma - va

The second system continues the musical score. The vocal line and piano accompaniment are shown. The lyrics are 'Je do va - ške go - ri - ce spre - je - ma - va'. The piano accompaniment features a steady bass line with chords. The system ends with a double bar line and repeat signs.

me, pa še po - šla, k'ni mo - gva po - za - bi - ti me. Tja do

The third system of the score. The vocal line includes the lyrics 'me, pa še po - šla, k'ni mo - gva po - za - bi - ti me. Tja do'. The piano accompaniment continues with a consistent rhythmic pattern. The system concludes with a double bar line and repeat signs.

va - šce ho - re sem ha spreje - ma - va, pa še vendar ne mo - rem po

The fourth system of the score. The vocal line has the lyrics 'va - šce ho - re sem ha spreje - ma - va, pa še vendar ne mo - rem po'. The piano accompaniment features a more active bass line. The system ends with a double bar line and repeat signs.

I. *mf* za - bi - ti ha. Tjado ha. II.

The fifth and final system on the page. It is divided into two parts, I and II. Part I has the lyrics 'za - bi - ti ha. Tjado ha.' and is marked 'mf'. Part II is marked 'ritro' and 'f'. The piano accompaniment in part II becomes more rhythmic and intense. The system concludes with a double bar line and repeat signs.

Lepe opreme,
ugodno odplačevanje!

Najbolje kupite
ŠIVALNI STROJ in KOLO

samo Gritzner, Adler za dom, obrt Švičarski Dubied.
in industrijo. pletilni stroj

Pisalni stroji v treh velikostih!

Društva poseben popust! Posamezni deli za vse stroje
in kolesa, pnevmatiko edino le pri

Josip Petelinc, Ljubljana

Telefon
št. 2913

LITOGRAFIJA
OFFSETTISK

ČEMAŽAR IN DRUG

LJUBLJANA, IGRIŠKA ULICA 6

RAZMNOŽUJE NOTE PO ZELO SOLIDNIH CENAH
TER IZDELUJE VSAKOVRSNA DRUGA LITOGRAF-
SKA DELA, KAKOR ETIKETE, LEPAKE, DELNICE ITD.

GLASBENE PRILOGE „ZBOROV“
SO NATISNJENE V LITOGRAFIJI
ČEMAŽAR IN DRUG.

DOBRA MISEL!

Denar za POZNEJŠA LETA si prihranim najlaže — z zavarovanjem.

Otrokom pripravim denar ZA DOTO — z zavarovanjem.

Ako me doleti NENADNA SMRT, pripravim družini tolažbo — z zavarovanjem.

Vse vrste zavarovanj Vam ugodno izvrši priznana tvrdka

Jugoslovanska zavarovalna banka SLAVIJA v Ljubljani, Gosposka ul. 12.

KREDITNI ZAVOD ZA TRGOVINO IN INDUSTRIJO

LJUBLJANA

Brzjavni naslov:
KREDIT LJUBLJANA

Prešernova ulica št. 50

(v lastnem poslopu)

Telefon št. 2040,
2457, 2548, 2706 in 2806

Obrestovanje vlog, nakup in prodaja vsakovrstnih vrednostnih papirjev, deviz
in valut, borzna naročila, predjemi in krediti vsake vrste, eskompt in inkaso
menic in kuponov, nakazila v tu- in inozemstvu, safe - deposits itd. itd.

GROM D. Z O. Z.

CARINSKO-POSREDNIŠKI
IN SPEDIJSKI BUREAU

LJUBLJANA

KOLODVORSKA ULICA 41

Naslov brzojavkam: GROM

Telefon int. 2454

Zastopstva na vseh mestih tu- in inozemstva

Zastopnik mednarodne družbe spalnih
voz S. O. E. za promet ekspresnih pošilk

„ORIENT“

D. Z O. Z.

LJUBLJANA

tvornice kemičnih in oljnatih barv,
lakov, firneža in steklarskega kleja

Zaloga vseh slikarskih in pleskarskih potrebščin.
„Deka“-Lasur, Echt, Pigment in Relief-barv za
slikanje na svilo, baržun itd., šolskih, študijskih
in umetniških barv, slikarskega platna, tušov, pastel
in čopičev vseh vrst ter po najnižjih cenah le v

prodajalni na Dunajski cesti šte. 14

poleg trgovine Schneider & Verovšek.

USTANOVLJENO LETA 1895.

RUDOLF WARBINEK

TOVARNA

ZALOGA IN IZPOSOJEVALNICA
KLAVIRJEV

LJUBLJANA
GREGORČIČEVA ULICA STEV. 5.
in RIMSKA CESTA STEV. 2.

Poštni čekovni račun št. 4.0175.

Popravila se izvršujejo točno in očno, tudi na obroke.

ČE NIŠAM DOBRE KAVE
DOBITE DNEVNO JYŽE PRAŽENO LE
PRI TPA **B. MOYOH**
LJUBLJANA, VOŠKOV TRG 5.

SRAJCE

modne in športne, kravate, na-
ramnice, žepne robce, palce,

damsko perilo

moderne bluže, torbice, flor,
nogavice in rokavice v krasni
izbiri in po najsolidnejših
cenah pri tvrtki ŠTERK nasl.

MILOŠ KARNIČNIK

LJUBLJANA

Stari trg št. 18

Perilo po meri!

Velika zaloga čipk!

AKO ŽELITE BITI VEDNO TOČNO PO-
STREŽENI Z NOTAMI, OBRNITE SE NA

MATIČNO KNJIGARNO

LJUBLJANA

KONGRESNI TRG 9

POŠTNI PREDAL 195

KI IMA VSE SLOVENSKE
IN TUJE MUZIKALIJE
VEDNO V ZALOGI

